

BỐ CON TÔI CÙNG ĐI HƯỚNG ĐẠO

Tôi muốn chia sẻ cái duyên nào đã đưa gia đình tôi tham gia sinh hoạt với Hướng Đạo Trường Sơn. Thực sự bố con chúng tôi cũng đã phải trải qua một chặng đường khá gian nan lận đận trước khi đến được “bến bờ” Trường Sơn. Trước đó, tôi cho các con vào sinh hoạt với Sói Đoàn Phù Đổng tại Liberty Park (Westminster & Monroe). Đoàn này có ý định gây dựng một thiếu đoàn nhưng vì sĩ số quá ít (gồm hai đứa con tôi là John, Joseph và Andrew Trịnh con của anh Đức chị Diệp) rồi cũng không có trường của ngành Thiếu cho nên tụi nhỏ khi đó rất bơ vơ và chán nản. Thêm vào đó các em ở Sói Đoàn đã tới lúc phải bridging lên Thiếu nên các phụ huynh đã họp lại và muốn tìm một Đoàn nào có ngành Thiếu để sát nhập. Một trong những Đoàn được “nhắm” tới là Trường Sơn. Sau một buổi gặp gỡ để “coi mắt” Trường Sơn, mọi người đều cảm thấy “ưng” liền. Thế là bố con chúng tôi gia nhập Trường Sơn từ đó. Năm đó là 2006 ngay vào thời điểm có Thăng Tiến 8.

Đầu tiên phải nói đến là Trường Sơn có một đội ngũ hùng hậu các Trưởng với tâm lòng đầy nhiệt huyết và nhiều kinh nghiệm. Từ khi tham gia sinh hoạt với Trường Sơn, các con tôi đã thay đổi cái

nhìn về Hướng Đạo và đạt được những tiến bộ rõ

rệt. John và Joseph đã trải qua tuyên hứa cũng như được các Trưởng ngành Thiếu đào tạo và phát triển kỹ năng lãnh đạo qua những position Patrol Leader (PL), Troop Guide, Assistant Senior Patrol Leader (ASPL) và Senior Patrol Leader (SPL). Bây giờ nhìn lại mới thấy các con mình đã đi khá xa so với lúc trước khi vào Trường Sơn. Qua thời gian sinh hoạt với Hướng Đạo Trường Sơn, tôi cũng học hỏi rút tía được rất nhiều điều thú vị, nhưng thấy có hai nguyên tắc giáo dục này muốn được chia sẻ với những anh chị phụ huynh khác. Thứ nhất, “Giáo dục cần phải được chia nhỏ”. Việc giáo dục uốn nắn một em không phải là dễ, nhưng nó có thể dễ hơn khi biết chia ra thành từng mục tiêu nhỏ hơn. Hành trình để đào tạo một em thành Eagle Scout cho thấy điều này: cần phải đi qua từng cấp, mỗi cấp lại được chia nhỏ thành từng requirement. Khi đó, đứa trẻ

không cảm thấy mục tiêu là quá khó, hoàn thành xong thì đứa trẻ sẽ cảm thấy tự tin, hãnh diện và là động lực thúc đẩy nó hoàn thành mục tiêu kế tiếp. Và cứ thế, đứa trẻ sẽ đi đến đích mà chính nó cũng không ngờ. Thứ hai, “Giáo dục cần phải liên tục và kiên trì”. Phải nói liên tục trong bốn năm tham gia với Trường Sơn, tôi luôn cố gắng kiên trì áp dụng nguyên tắc không vắng mặt trong bất cứ buổi sinh hoạt ở park, không vắng mặt trong bất cứ kỳ trại nào. Nhờ vậy, các con tôi từ những đứa trẻ không “mặn mà” gì với Hướng Đạo, coi việc đi sinh hoạt Hướng Đạo là bị ép buộc nay đã trở nên những đứa trẻ có ý thức hơn về tinh thần Hướng Đạo, gắn bó với đời sống Hướng Đạo.

Tôi cảm thấy mình rất là may mắn khi chọn Trường Sơn là nhà. Trong 30 năm qua, Trường Sơn đã đào tạo, trang bị những hành trang vào đời cho nhiều thế hệ trẻ trong đó có các con của tôi. Tôi luôn nhủ thầm rằng mình phải có bổn phận góp một tay với Trường Sơn trong công việc hết sức đáng trân quý này.

Kỷ Niệm 30 Năm Hướng Đạo Trường Sơn
Nguyễn Ngọc Bảo